

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.37.858/2014/5.szám

A Kúria a dr. Szegesdi Judit ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a dr. jogtanácsos által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen szolgáltatási díjfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 7. napján kelt 28.K.31.355/2013/15. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.31.355/2013/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000,- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a vízközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) 3. és 73.§-ában meghatározott felhatalmazás alapján a 2012. évben alkalmazott víziközmű szolgáltatási díjak felügyeletével kapcsolatban díjfelügyeleti eljárást indított a felperesnél. Az ellenőrzés keretében bekérte a felperestől az általa 2011. és 2012. évben alkalmazott, a lakossági, intézményi, és közületi közműves ivóvízellátás, közműves szennyvíz elvezetés és tisztítás szolgáltatásra érvényes díjak megállapítására szolgáló iratokat. A rendelkezésére bocsátott dokumentációk alapján az alperes megállapította, hogy a felperes

által 2012-ben alkalmazott díj mértéke sérti a Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontját. Erre tekintettel a 2013. március 14. napján kelt 245/2013. számú határozatában megtiltotta a felperesnek egyrészt a lakossági, intézményi és közületi közműves ivóvízellátás, közműves szennyvízelvezetés és tisztítás díjai további alkalmazását, a ... (...-...) ... és ... településeken, másrészt kötelezte a felperest arra, hogy csak az általa táblázatos formában meghatározott, jogszerűen felszámolható (nettó és bruttó) szolgáltatási díjakat számíthatja fel, az általa vizsgált kategóriákban. Harmadrészt arra kötelezte a felperest, hogy az érintett településeken jogszabálysértő szolgáltatási díj és a jogszerű szolgáltatási díj különbözetét mint többletbevételt az érintett felhasználók részére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő kamattal együtt legkésőbb 2013. május 31. napjáig térítse vissza, és a kamatokkal növelt összeg visszatérítését annak megtörténtétől számított 30 napon belül, legkésőbb 2013. június 30-ig felé hitelt érdemlően igazolja. Az alperes a határozat indokolásában döntése jogalapjaként a Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontjára hivatkozott.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az alperes a feltárt tényekből, az általa rendelkezésre bocsátott adatokból helytelen jogkövetkeztetést vont le, mivel a Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontján túlmenően figyelmen kellett volna lennie arra a tényre is, hogy 2012. január 1-jei hatállyal az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfatv.) 82.§ (1) bekezdését az egyes adótörvények és az azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény 118.§-a akként módosította, hogy az adó mértékét az adó alapjának 27 %-ában határozta meg. Az általános forgalmi adó mértékének e változása önmagában a 2011. decemberében meghatározott díjhoz képest már 2%-os mértékű emelést jelentett, ezért jogszerűen határozta meg úgy a szolgáltatási díjait, hogy a 2011. decemberében érvényes díjakat úgy emelte meg a Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontjában meghatározott mértékben, hogy figyelmen kívül hagyta, nem kalkulálta bele az időközben bekövetkezett általános forgalmi adó változást, emelkedést, így az alperes által terhére rótt jogszabálysértést nem követte el.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította. Ítéletének indokolásában leszögezte, felek egyezően adták elő azt, hogy a felperest mint víziközmű-szolgáltatót a Vksztv. 76.§ (1) bekezdés b) pontja alapján arra volt jogosult, hogy a 2011. december 31-én alkalmazott bruttó díjhoz képest legfeljebb 4,2%-kal megemelt mértékű díjat alkalmazzon. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint e jogszabályhely alapján a felperes által alkalmazható díjemelés tekintetében a jogalkotó szándéka egyértelmű volt. Kogens módon határozta meg ugyanis azt, hogy a

víziközmű-szolgáltatók a korábban általános forgalmi adóval számított szolgáltatási díjukhoz (bruttó díj) képest állapíthatják meg maximálisan 4,2%-os mértékben az emelés mértékét. Az a körülmény, hogy a jogalkotó a víziközmű-szolgáltatók díjának emelését az általuk korábban alkalmazott bruttó díjhoz számítottan határozta meg, egyúttal azt is jelenti, hogy a díjemelés mértéke általános forgalmi adóval együtt értendő, így annak összegét is tartalmazza. Az alperes helytállóan mutatott arra rá, hogy az időközben bekövetkezett általános forgalmi adó változás miatt a felperes mint víziközmű-szolgáltató ténylegesen, jogszerűen csak 2,2%-os mértékű díjemelést hajthatott végre, mivel nincs olyan jogszabály, amely megengedné a víziközmű-szolgáltatóknak, hogy díjemelésük mértékének meghatározásakor az Áfatv. változását figyelmen kívül hagyják.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Kifejtette, hogy a Vksztv. valóban speciális jellegéhez képest az adott helyzetben az általános - speciális viszonyában áll, mert a Vksztv.-ben írott valamennyi díj áfatartalmát határozza meg. Sem az Áfatv. sem a Vksztv. nem határozza meg sem a nettó, sem a bruttó szó jelentését, az azonban bizonyos, hogy a jogalkotó célja a 76.§ (1) bekezdés b) pontja megalkotásával az volt, hogy 4,2%-ot meghaladó díjemelés ne történhessen meg azon a címen, hogy a szolgáltató nem magának a szolgáltatásnak a díját emelik meg, hanem egyéb (rendszerhasználati díj, kezelési költség, vezetékháználati díj, adminisztratív-igazgatási költségek, tranzit díj, stb.) emelésével próbáljanak meg magasabb árbevételre elérni a köbméterre vetített szolgáltatási díj engedett mértékű emelése felett. A jogszabályhoz fűzött indokolásból is ez következik, hiszen az lényegét tekintve azt mondja ki, hogy a számla nem növekedhet semmiféle, a víziközmű-szolgáltatáson túli egyéb jogcímen, így a „bruttó” szó fogalma azt jelentette, hogy a szolgáltatás díja nem növelhető semmiféle egyéb, akár létező, akár nem létező hozzá kapcsolódó egyéb szolgáltatás díjával. Hivatkozott a felperes az Áfatv. 82.§ (1) bekezdésében, 83.§-ában, és 84.§ (1) bekezdésében foglaltakra. Kifejtette, hogy sem a felperesi társaság, sem más adóalany nem volt abban a helyzetben, hogy 2012. január 1-jétől ne a 27%-os általános forgalmi adót számlázza, mert az ránézve a törvény erejénél fogva kötelező volt. Álláspontja szerint nincs olyan tétele az alperes által meghatározott és helyesnek minősített díjaknak, amely a visszafizetendő és általa helyesnek vélten alkalmazandó összeg tekintetében ne sértené az Áfatv. ezen szakaszait. Sem az alperes, sem a bírósági ítélet nem tartalmazza a kerekítés jogi szabályait, de az alperesi határozat sem hivatkozik ilyen okból felperesi díjszabásra, márpedig az alperes saját határozatát e tekintetben nem módosítja, még annak indokolását tekintve sem. Hangsúlyozta a felperes, hogy az alperes határozatával nem kényszerítheti őt arra,

hogy a 2%-os áfaemelés mértékét a társaság viselje, hiszen az áfára maga a törvény írja elő, hogy az áthárítandó és számlával kötelezően érvényesítendő.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.0 (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható a Pp. 270.§ (2) bekezdésének és 272.§ (2) bekezdésének megfelelően, a Pp. 275.§ (2) bekezdéséből következően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A Vksztv.-nek az alperes által lefolytatott díjfelügyeleti eljárás alatt hatályos 76.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében a víziközmű-szolgáltató a 2011. december 31-én alkalmazott bruttó díjhoz képest legfeljebb 4,2%-al megemelt mértékű díjat alkalmazhat. A Vksztv. 75.§ (1) bekezdés kimondta, hogy e törvény - a (2) - (6) bekezdésben foglalt kivételekkel - 2011. december 31. 23:00 órakor lép hatályba.

A hatályba lépés időpontjában az Áfatv.-nek az ekkor hatályos, 2012. január 1-jei időpontot megelőzően érvényes rendelkezései voltak hatályosak. A Vksztv. rendelkezése egyértelműen fogalmaz, amikor a 2011. december 31-én alkalmazott bruttó díjhoz képest legfeljebb 4,2%-al megemelt mértékű díj alkalmazását teszi lehetővé. Figyelemmel arra, hogy az áfa 2012. január 1. napjával a korábbi 25%-ról 27%-ra emelkedett, ezért a víziközmű-szolgáltatók díjemelése tekintetében a Vksztv. már erre is figyelemmel határozta meg a 4,2%-os díjemelési maximumot azzal, hogy kifejezetten a korábban - 2011. december 31-én - alkalmazott bruttó díjakra utalt. A Vksztv. kifejezetten a módosuló áfamértékre tekintettel is határozta meg a víziközmű-szolgáltatók által alkalmazható legmagasabb díjak mértékét, ezért egyértelműen leszögezhető az, hogy az áfa növekedést a 4,2%-os díjemelésen felül nem lehet érvényesíteni, hiszen az már a 4,2%-os emelési korlátban benne foglaltatik.

Megjegyzi a Kúria, hogy a felperes érvelése akkor lehetne helytálló, ha a jogszabály nem alkalmazott „bruttó” díjról, hanem alkalmazott díjról rendelkezett volna. A Vksztv. kifejezetten

bruttó díjhoz kötötte azonban a díjemelés maximális mértékét, így a felperesi érvelés nem foghat helyt. A felülvizsgálati kérelemben az Áfatv.-re vonatkozó felperesi megállapítások a perbeli ügy elbírálása szempontjából azért voltak irrelevánsak, mivel a Vksztv. rendelkezései egyértelműen és világosan meghatározták az alkalmazandó díj mértékét, az emelés felső korlátját.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés szerint kötelezte.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 50-§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2014. december 3.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő